

5 Δεκεμβρίου Παράκληση Αγίου Σάββα

Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμός ρμβ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου....

Θεός Κύριος(τετράκις μετα των στοίχων)

Εἶτα τά παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀγιασθεῖς ἀπό παιδός θεοφόρε, ἁγιασμόν καί φωτισμόν καί εἰρήνην, καί ὀφλημάτων αἴτησαι συγχώρησιν, νόσων ἀπολύτρωσιν, καί εἰρήνην ἐν βίῳ πιστῶς προστρέχουσι τῇ ἁγία σου σκέπη. Σάββα Πατέρων θεία κορωνίς, καί τήν θερμήν σου, αἰτούσιν ἀντίληψι.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν πότε, Θεοτόκε....

Ψαλμός ν' (50) Ἐλέησον μέ, ὁ Θεός...

Ὠδή α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραῖν διοδεύσας.

Ρημάτων ψυχῆς μου τῆς ταπεινῆς, εἰσάκουσον Σάββα, καί παρασχον μοί φωτισμόν, καί ρώμην κατὰ τοῦ πολεμίου, ὡς ἀντιλήπτωρ μου Πάτερ καί ἔφορος.

Ὑφέρπων δολίως ὁ δυσμενής, προσβάλλει μέ Πάτερ, καθ' ἐκάστην δί' ἡδονές, ἀλλά τούτου συντριψον τό θράσος καί τήν ζώήν μου βελτίωσον Ὅσιε.

Στολήν ἀμαυρώσας τήν ἱεράν, Θεοῦ ἐμακρύνθην, διά πλῆθος ἁμαρτιῶν, ἀλλά οὐ γενοῦ μοί ὁδηγία, πρὸς τόν Χριστόν καί οἰκείωσις Ὅσιε.

Θεοτοκίον

Άγνή Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τή σῃ εὐσπλαγχνία, τήν ψυχήν μου τήν
έναγῃ, ἀγίασον ἔργοις ἐναρέτοις, καί σεσωσμένον Θεῷ μέ
προσάγαγε.

Ὦδὴ γ´. Οὐρανίας ἀψίδος

Ἰλασμόν καί εἰρήνην, καί τῶν παθῶν ἴασιν, καί ἐπηρειῶν
πολυτρόπων, τήν ἀπολύτρωσιν, καί εἰρηναίαν ζωήν, ἡμῖν ἀπαύστως
ἐξαίτει. τοῖς σέ μακαρίζουσι, Σάββα μακάριε.

Μετανοίας πρός τρίβον, καί πρός ζωήν κρείττονα, ὡς τῆς πολιτείας
τῆς θείας, ἔνθεον ὄργανον, ἡμᾶς ὁδήγησον, ὡς ἄν τή σῇ ἀντιλήψει,
τούς καρπούς τοῦ Πνεύματος, καρποφορήσωμεν.

Εὐμενῇ ἀρωγόν ὀε, καί βοηθόν ἔτοιμον, Σάββα Θεοφόρε
πλουτοῦντες, διασωζόμεθα, πάσης στενώσεως, καί πειρασμῶν
ἀδοκῆτων, Πάτερ τή πρεσβείᾳ σου, Χριστον δοξάζοντας.

Θεοτοκίον

Συντριβεῖς ταῖς ἀμέτροις. καί πονηραῖς πράξεσι. νῦν τήν παρά σου
θεραπείαν, αἰτοῦμαι Ἀχραντε, ἦν μοί πρυτάνευσον, καί πρός ὁδόν
σωτηρίας ἴθουνον μέ δέομαι ὡς Ὑπεράγαθος.

Διασωσον Ὑγιασμένε Θεοληπτε Πάτερ Σάββα, ἐκ κινδύνων καί
ἀναγκῶν καί κακώσεων, τούς τή σεπτή σου πρεσβείᾳ
προσπεφυγότας.

Ἐπιβλεψον ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε., ἐπὶ τήν ἐμήν χαλεπήν
του σώματος κάκωσιν καί ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Ἦχος β´. Τά ἄνω ζητῶν

Άγίαν ζωήν, ἀνύσας ἐκ νεότητος, παθῶν ἐναγών, καί χαμερπῶν
προλήψεων, Σάββα θεομακάριστε, καί ἀπάσης φαυλότητος
λύτρωσαι, τούς τήν σήν ἐξαιτούντας ἀρωγήν, βραβεύων ἡμῖν Πάτερ
τά κρείττονα.

Ὦδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε

Τῶν παθῶν μου τά κύματα, πρᾶϋνον παμμάκαρ, τή προστασία σου, καί πρὸς ὄρμον μέ κυβέρνησον, θείων ἐνταλμάτων Σάββα Ὅσιε.

Ὁδυνῶν μέ ἀπάλλαξον, τῶν κατὰ ψυχὴν καί σῶμα ἀοίδιμε. καί τὸν νοῦν μου πρὸς ἐγρήγορσιν θείων θελημάτων Πάτερ ἔγειρον.

Νοσημάτων τήν ἴασιν, καί πλημμελημάτων Πάτερ συγχώρησιν, καί εἰρήνην καί ὁμόνοιαν, αἶτει δωρηθῆναι τοῖς αἰνούσι σέ.

Θεοτοκίον

Ὡς Θεόν σωματώσασα, ὑπέρ νοῦν καί λόγον Θεοχαρίτωτε, τά τοῦ σώματός μου νέκρωσον, πάθη τά ὀλέθρια καί σῶσον μέ.

Ὦδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς

Νέκρωσον ἡμῶν, ζωηφόροις ἱκεσίαις σου τάς κινήσεις τῆς σαρκός καί πρὸς ζωὴν τήν ἀγήρω, Πάτερ Σάββα, ἡμᾶς ἴθυνον.

Ὅμβρησον ἡμῖν, ἱαμάτων Πάτερ νάματα, ἀσθενείαις φλεγομένοις χαλεπαῖς, καί φωτί τῶν ἀρετῶν ἡμᾶς καταύγασον.

Σώματος δειναῖς, ἀρρωστίαις ἐταζόμενος τή πρεσβεία σου προστρέχω ἐκ ψυχῆς, ἴασαι μέ, Πάτερ Σάββα, καί σωθήσομαι.

Θεοτοκίον

Ἵνα τήν πολλήν, μεγαλύνω σου χρηστότητα, σκεῦος εὖχρηστον μέ ποίησον Χριστοῦ, τήν ψυχὴν μου, Θεοτόκε, καθαγνίζουσα.

Ὦδὴ ς΄. Τήν δέησιν ἐκχεῶ

Ἐκένωσε κατ' ἐμοῦ ὁ δόλιος, τήν φαρέτραν τῆς αὐτοῦ κακουργίας καί τραυματίσας δεινῶς τήν ψυχὴν μου, πρὸς ἀπογνώσεως βόθρον κατέλκει μέ, ἀλλά σύ προφθασον σοφέ, καί τῆς τούτου κακίας μέ λύτρωσαι.

Συνέχομαι ἡδονῶν τῷ κλύδωνι, καί πολλῶν ἁμαρτιῶν τή θυέλλῃ ἀλλά τή σῇ καταφεύγω γαλήνῃ, καί ἐκ βαθέων ψυχῆς ἀνακράζω σοί εἰρήνευσόν μου τήν ζωὴν, καί Χριστῷ μέ καταλλαξον Ὅσιε.

Ἀκύμαντον ἀληθῶς καί ἄκλυστον. τήν πρεσβείαν σου πλουτοῦντες λιμένα, οἱ ἐν θαλασσῇ πικρά τή τοῦ βίου, περιστατούμενοι Σάββα ἐκάστοτε, ἀντιπνοιῶν τῶν χαλεπῶν, ἐκλυτροῦνται Χριστόν μεγαλύνοντες.

Θεοτοκίον

Βοήθεια κατ' ἐχθρῶν καί σύμμαχος, καί γλυκεία προστασία καί σκέπη. Θεοχαρίτωτε ἔσο Παρθένε, τοῖς ἀδιστάκτῳ ψυχῇ προσιούσι σοί, τήν τούτων θραύουσα ἰσχύν, καί ἡμᾶς ἀσφαλῶς περιέπουσα.

Διασωσον Ἑγιασμένε Θεοληπτε, Πάτερ Σάββα, ἐκ κίνδυνων καί ἀναγκῶν καί κακώσεων, τούς τή σεπτῇ σου πρεσβείᾳ προσπεφυγότας.

Ἄχραντε ἡ διά λόγου τόν Λόγον ἀνερμήνευτως ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα Μητρικήν παρρησίαν.

Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν

Προστατεύειν ἡμῶν καί λυτροῦσθαι ἐκάστοτε, δυσχερείας ἀπάσης καί ἐναντιότητος, μή ἐλλείπης ὡς ἀληθῶς οἷα συμπαθῆς ἐν πεποιθήσει γάρ στερρά, καταφεύγομεν πιστῶς, τή πρεσβείᾳ σου κράζοντες. Προφθασον Πάτερ Σάββα, καί σκέδασον τήν μανίαν, τήν καθ' ἡμῶν τοῦ πονηροῦ. ἵνα πόθῳ σέ γεραίρωμεν.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ. Στίχος: Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τόν Κύριον.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ἱα'. 27-30).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Πάντα μοί παρεδόθη ὑπό τοῦ Πατρός μου καί οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τόν Υἱόν, εἰ μή ὁ Πατήρ οὐδέ τόν Πατέρα τίς ἐπιγινώσκει, εἰμή ὁ Υἱός, καί ὃ ἐάν βούληται ὁ Υἱός ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς μέ πάντες οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι, καγῶ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τόν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καί μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶος εἰμι, καί ταπεινός τῇ καρδίᾳ, καί εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γάρ ζυγός μου χρηστός, καί τό φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστίν.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τοῦ σου Ὁσίου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειπον τά πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καί νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειπον τά πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος: Ἐλεῆμον, ἐλέησον μέ ὁ Θεός κατά τό μέγα ἔλεός σου καί κατά τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειπον τό ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β´. Ὅλην ἀποθέμενοι

Χάριτος τοῦ Πνεύματος, τή ἱσαγγέλω ζωή σου, πλήρης ἐχρημάτισας, καί δαιμόνων ἤλασας τά συστήματα ὧν κάμε λύτρωσαι, τῶν τεκταινομένων, θερμοτατὴ ἀντιλήψει σου, Σάββα μακάριε, πρόθυμον ἀεὶ ἐργαζόμενος, πρὸς ἀρετῶν ἐπίδοσιν, τήν ἐκκελυμένην καρδίαν μου. ἄφεςιν πταισμάτων. καί πάντων τῶν ἐν βίῳ λυπηρῶν, ἀπαλλαγὴν μοί δωροῦμενος θείαις μεσιτείαις σου.

Ὡδή ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Βοηθός ἐν ἀναγκαῖς, καί θερμός ἀντιλήπτωρ ἐν περιστάσεσιν ἐν πόνοις θεραπεία, ἐν λύπαις θυμηδία, καί μεσίτης πρὸς Κύριον, γενοῦ ἡμῖν ἀληθῶς, Ἁγιασμένε Σάββα.

Ἀλγεινῶν συμπτωμάτων, καί δεινῶν συντριμμάτων ἡμᾶς ἐκλύτρωσαι, κινδύνων πολυτρόπων καί πάσης δυσπραγίας, τοὺς θερμῶς καταφεύγοντας τῇ προστασίᾳ τῇ σῇ Ἁγιασμένε Σάββα.

Γνοὺς τό θέλημα Πάτερ, τοῦ Σωτῆρος οὐδόλως τοῦτο ἐτέλεσα διό μέ τῆς μελλούσης, δικαίας καταδίκης, τῇ θερμῇ ἱκεσίᾳ σου, ἐκλύτρωσαι δυσωπῶ, Ἁγιασμένε Σάββα.

Θεοτοκίον

Ἐνταλμάτων ἀγίων, καί σεπτῶν προσταγμάτων πληρωτὴν δεῖξον μέ, ἐγείρουσα τόν νοῦν μου, δεινῆς ἐκ ραθυμίας πρὸς σπουδὴν ἐγρηγόρσεως, ἵνα ζωῆς ἀληθοῦς, Παρθένε ἐπιτύχω.

Ὦδὴ ἡ΄. Τὸν Βασιλέα

Ρώμην παρασχοῦ, τῇ ἀσθενούσῃ ψυχῇ μου, καὶ ἱκάνωσον τὸν νοῦν μου Θεοφόρε, ἵνα εὐαρέστως δουλεύσω τῷ Κυρίῳ.

Ἀπὸ παντοίων, ἐπιφορῶν ὀλεθρίων, καὶ στενώσεων καὶ πειρασμῶν καὶ νόσων, ἀβλαβεῖς συντηρεῖ, ἡμᾶς Σάββα Θεοφρον.

Σωματικῶν σέ, καὶ ψυχικῶν παθημάτων, ὁ Φιλάνθρωπος θεραπευτὴν δεικνύει ὅθεν ἡμᾶς Πάτερ, θεράπευσον κατ' ἄμφω.

Θεοτοκίον

Ἰλέωσαι μέ. τὸν σὸν Υἱόν, Θεοτόκε. Ὃν ἐλύπησα ἀμέτροις ἁμαρτίαις, καὶ τῆς μετανοίας, φωτὶ καταύγασον μέ.

Ὦδὴ θ΄.Κυρίως Θεοτόκον

Μὴ παύσῃ ἐποπτεύων, Σάββα Θεοφόρε τοὺς ἀκλινῶς ἀπορώντας τῇ σκέπῃ σου, ὡς ἂν ἡσύχιον βίον Πάτερ διαγῶμεν.

Οὐράνωσον τὸν νοῦν μου, οὐρανίῳ πόθοι, καὶ τῶν γηϊνῶν τῆς σχέσεως ρύσαι μέ, καὶ τῷ Χριστῷ μέ οἰκείωσαι. Σάββα Ὅσιε.

Ὑδάτων ἀπωλείας, ἐλκυσὸν μέ, Πάτερ, καὶ πρὸς ζωῆς μέ τό ὕδωρ ὀδήγηοον, καὶ σεσωσμένον μέ Σάββα, Χριστῷ προσάγαγε.

Θεοτοκίον

Ὑπέρτερον τὸν νοῦν μου, ἐννοιῶν γηϊνῶν, τῇ σῇ λαμπρότητι δεῖξον Πανάχραντε καὶ ἀναπτέρωσον τοῦτον πρὸς φῶς τό ἄδυτον.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σέ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν τὴν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνομεν.

Ἐρωτι τῷ θείῳ ἀπὸ παιδός, Πάτερ τετρωμένος, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, βίῳ ἰσαγγέλῳ καὶ ἀρετῶν τῇ κτήσει, δί' ὧν ὡς φῶς ἐν κόσμῳ, Σάββα ἐξέλαμψας.

Χαίροις τῶν Ὀσίων κλέος λαμπρόν, χαίροις Μοναζόντων, ὁ
ἀλείπτῃς καὶ ὁδηγός, χαίροις οὐρανίου ζωῆς ὁ ὑποφήτης. Ἁγιασμένε
Σάββα, Πατέρων καύχημα.

Τύπος καλῶν ἔργων ἀναδειχθεῖς πράξει τέ καί λόγῳ, πρὸς ἀγώνας
θεοειδεῖς, ἀσφαλῶς ἰθύνεις, ἀγέλας Μοναζόντων, Ἁγιασμένε
Σάββα, μεθ' ὧν τιμῶμεν σέ.

Πράξεσιν ἐμπρέπων, ἀοκητικαῖς λύχνος ἀνεδείχθης, διακρίσεως
φαινός, πρὸς γάρ θεωρίας, ἐλλάμψεις ἀνυψώθης, καὶ δωρεῶν
ἐπλήσθης, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν.

Πνεύματος δοχεῖον ἀναφανεῖς, πνεύματα διώκεις, κι ἀκάθαρτα
ἰσχυρῶς, ὧν τῆς κακουργίας, ἡμᾶς λύτρωσαι Πάτερ, καὶ ὀφλημάτων
αἵτει, ἡμῖν συγχώρησιν.

Τῆς ζωῆς τοῦ ξύλου κατατρυφῶν, ἐκ θανατηφόροι, παθημάτων καὶ
προσβολῶν, τοῦ ἀντικειμένου καὶ πάσης ἄλλης βλάβης, ἄτρωτους
ἡμᾶς τήρει, Σάββα Πατήρ ἡμῶν.

Σκῆνός σου τό ἅγιον καὶ σεπτόν, θεοφόρε Σάββα, περιέποντες
εὐλαβῶς, τεθησαυρισμένον, ἐν Λαύρα φερωνύμῳ, προστρέχοντες ἐν
πάθῳ, κατασπαζόμεθα.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ
δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν
εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον....

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. δ΄

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς τῆς ἐρήμου τό ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ
τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατόν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας,
καὶ γέγονας φωστήρ τῇ Οἰκουμένῃ, λάμπων τοῖς θαύμασι, Σάββα
Πατήρ ἡμῶν Ὅσιε πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

40 Κύριε ἐλέησον

Ἦχος β´ Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σέ νεκρόν

Μέγας ἐν Ὅσίοις πεφηνῶς, τή συντονωτάτη ἀσκήσει, τῆς πολιτείας σου, Σάββα Θεοδόξαστε, μεγίστης χάριτος, ἀναδέδειξαι ὄργανον ἐντεῦθεν μεγάλων, κινδύνων καί θλίψεων, λυτροῦσαι πάντοτε, πάντας τοὺς πιστῶς προσιόντας, τή συμπαθεστάτη σου σκέπη, καί εἰλικρινῶς σέ μακαρίζοντας.

Δέσποινα προσδεξαι, τάς δεήσεις τῶν δούλων σου, καί λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπό πάσης ἀνάγκης καί θλίψεως.

Τήν πάσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξον μέ ὑπό τήν σκέπην σου.

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καί σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.